

[Halvgaard.]

keskolen har givet mig den opfattelse, at skolen skal lære eleverne fag ganske konstant, lære dem visse lektier, som kan gøre dem egnede til at klare sig i samfundet og være med til at holde dets funktioner i gang. Skolen skal blæse på den megen tale om den højstemte filosofi. Den skal opgive at interessere sig for børnenes personlighed og karakterdannelse som noget primært. Det må være deres egen sag, slet ikke skolens eller samfundets, allerhøjest forældrenes. Endelig må det ikke glemmes, at i selve arbejdet med at lære et fag ligger jo noget udviklen-
de.

Dette forslag om ændring af formålsparagraffen fremtræder i en mildere form i forhold til tidligere, men spørgsmålet er, om det er folketingets opgave at formulere en formålsparagraf eller lovgive på dette område, om det ikke er forældrenes opgave på den enkelte skole. Jeg vil langt foretrække det sidste. Vi taler så smukt om skole og hjem, forældreindflydelse, og nu må vi være nået dertil, hvor forældrene må til at interessere sig for deres børn og deres skole i langt højere grad, end det har været tilfældet tidligere. Derfor kunne man godt, hvis man absolut ønsker en formålsparagraf på højere plan, foreslå et eller andet, men det mener jeg må dreje sig om den saglige orientering.

Folkeskolen skal desuden gøre det muligt for eleverne at tilegne sig en viden på en sådan måde og i en sådan grad, at det svarer til den enkelte elevs evnemæssige forudsætninger. Det er ikke formålsparagraffer under nogen form, der er brug for, hverken foranlediget af en hr. Heinesen, en hr. K. Helveg Petersen eller en frk. Tove Nielsen, der er brug for. Indoktrinering, disciplinkrise, læreransættelser og -afskedigelser løses kun i den danske folkeskole af forældrene ved at give skolenævnene og dermed forældrekrederen alene det fulde pædagogiske, juridiske og økonomiske ansvar for deres egen skole.

Baunkjær (V):

At begynde at ændre folkeskolelovens formålsparagraf her lige før vi får ministerens lovforslag til behandling, mener jeg vil være forkert.

Uden at jeg i øvrigt ønsker at gå ind i en større debat, mener jeg, at det vil være for modepræget at tage ordet „indoktrinering“ ind i en formålsparagraf, der forhåbentlig skal stå i mange år.

Jeg vil foreslå, at lovforslaget går til udvalgsarbejde i undervisningsudvalget, hvor vi gerne fra venstres side vil debattere forslaget.

Svend Haugaard (RV):

Det virker noget ejendommeligt, at man så kort tid før der kommer et nyt folkeskolelovforslag frem og vi skal have den store debat om dette forslag, fremsætter forslag om at ændre formålsparagraffen. Man mærker hensigten og bliver forstemt.

Det radikale venstre kan ikke medvirke.

Ingolf Knudsen (CD):

Jeg agter ikke på nuværende tidspunkt at gå ind i en dybtgående debat om de tanker, som hr. Halvgaard fremlagde her fra denne talerstol. Jeg kan kun sige, at jeg er dybt uenig i grundsynspunktet.

Med hensyn til det foreliggende lovforslag mener jeg også, at det nok foregriber begivenhederne en smule. Jeg vil gerne afvente det udspil, der kommer fra ministeren, og den debat, vi skal have i den anledning. Men samtidig vil jeg sige, at jeg selvfølgelig vil være med til at behandle det fremsatte lovforslag i udvalget.

Chr. Christensen (KrF):

Må jeg sige, at jeg også er dybt uenig med hr. Halvgaard i de synspunkter, der er fremlagt.

Jeg vil gerne sige, at skolen jo afspejler det omgivende samfund, og derfor må formuleringen af skolens formålsparagraf altid holdes for øje for at se, om skolen er i overensstemmelse med det omgivende samfund.

Jeg vil gerne med hensyn til det foreliggende lovforslag sige, at vi meget gerne vil afvente en mere dybtgående debat om det, indtil vi får ministerens udspil. Men jeg vil da gerne sige vedrørende forslaget til § 1, stk. 2, hvor vi jo har tilføjelsen til det nuværende, der begynder med: „Folkeskolen skal